

2 Guðs andi nú ljómar og logar sem eldur

Með fögnuði ♩ = 96-112

1. Guðs and - i nú ljóm - ar og log - ar sem eld - ur
2. Vor Guð er að veit - a hér vakn - ing - u nýj - a,
3. Á sam - kom - um vor - um vér söfn - uð - inn efl - um
4. Hve bless - að - ur dag - ur er lamb - ið og ljón - ið

og lýs - ir upp síð - ar i dag - ann - a verk.
að verð - i' allr - a heil - agr - a störf - in sem fyrr.
til sig - urs að verð - i Guðs lög - mál - in skýrð.
þar lif - a í ein - ing við sætt - ir og frið.

Þá dýrð - leg - u vitr - un oss feð - urn - ir færð - u,
Með guð - dóms - ins visk - u og vald - i hann opn - ar
Að trú - in oss veit - i þá vitr - un og köll - un,
Og veik - ir fá lækn - ing og líf - in - u fagn - a,

sem fram er að kom - a hér völd - ug og sterk.
í ver - ald - ar myrkr - in - u ljós in - u dyr.
sem vís - ar oss leið - ina' í him - ins - ins dýrð.
í leið - sög - u Drott - ins um ei - lífð - ar svið.

Vér fagn - and - i syngj - um með her - skör-um himn - a

hó - sí - ann - a, hó - sí - ann - a um Guð og hans son.

Því þeir - a er dýrð - in og dá - semd-in hæst - a

um dag - a og ei - lífð. A - men og a - men.

Texti: William W. Phelps, 1792–1872.

Hann var sunginn við vígslu Kirtland-musterisins 1836.

Lag: Ókunnur höfundur, um 1844

Kenning og sáttmálar

109:79–80

Kenning og sáttmálar 110